

Áradások régen is voltak

Már a kőkorszaki emberek is **megtanultak** együtt élni a vízzel

NAGYKANIZSA Harmadszor rendezték meg az Ex-Aqua nevű nemzetközi workshopot a Szegedi Tudományegyetemen. Ezen részt vett előadóként a nagykanizsai Thúry György Múzeum történész-muzeológusa, Tugya Beáta is.

– A klímaváltozással összefüggésben árvizek és aszályok, természeti katasztrófák sújtják Földünket – bocsátotta előre Tugya Beáta. – A konferencián napjaink katasztrófáiról is szó volt, amelyek méretei, adatai a modern eszközökkel ma már könnyen mérhetők. Am a régészeti korokban és még azt

megelőzően is többször változott az éghajlat: a víz hiánya vagy éppen bősége egyaránt okozott nehézségeket a múltban is. Ebből a szempontból is igyekeztünk megközelíteni a témát. Az angol nyelvű workshopon a magyarországi kutatók mellett Olaszországból, Indiából, Oroszországból, Ukrajnából, Németországból és Belgiumból érkeztek előadók, egyetemekről, kutatóintézetekből. Az előadások során távoli tájak problémáit, illetve kutatási eredményeit is megismerhettük, például az Altaj hegységéből, az Atacamasivatagból, Indiából vagy Egyiptomból.

A nagykanizsai szakember Rákóczi-falva egyik lelőhelyén végzett doktori kutatási eredményeiről számolt be. Nem természeti katasztrófákról beszélt, hanem arról, hogy a vízközeli településen, a Közép-Tisza-vidéken hogyan boldogultak, éltek az egykori emberek, kihasználva a víz nyújtotta lehetőségeket.

– A lelőhely a Tisza egyik kanyarulatában található; itt

A csontkorcsolya az alkalmazkodás egyik eszköze volt

már az újkőkorszak középső időszakában megtelepedtek emberek. A terület jól védhető, három irányból víz veszi körül, holtágak, foktavak, mocsaras részek övezik – magyarázta. – Hosszú évezredekben át gyakran volt lakott ez a terület. Tíz régészeti kultúra és korszak emberei tartották alkalmasnak megtelepedésre ezt a vidéket. Növénytermesztés mellett, kihasználva a terület adottságait, legeltetés, gyűjtögetés, vadászat, halászat, kagylóhalászat is a mindennapok részét jelentették. Az emberek jól boldogultak itt, kihasználták a terület adottságait, illetve alkalmaz-

Tugya Beáta a Thúry-múzeumot képviselte

Fotó: Kovács K.

kodtak hozzá. Jó példa erre a csontkorcsolya, amely a vízjárta, mocsaras, télen jéggel borított területen megkönnyítette a közlekedést. A csontok mellett tojáshéjtöredékek is

előkerültek, amelyek lúdtó-jás maradványai voltak. Ezek a héjdarabok az itt fészkelő nyári lúd háziiasítására tett első törekvések egyikét jelzik az utókor számára. **HBA**